

çoğunda, belirgin bir biçimde kullanılmaktadır. Yazılarda, istisnasız, isim zikrediliyor: Örneğin, kişilik zamirleri dikkate alınmaksızın, Y. 29, P. 16, B.9 kez isim zikrediyor Resimlendirme, olayları kişilendirmenin etkin yollarından olduğu halde, incelenen olayda çok sık kullanılmıştır.

Türk - İş'in son zamanlarda, basında güncel bir konu olarak daha sık yer aldı, Türk - İş bünyesinde çatışmalı bir durumun ortaya çıkmasıyla zamandaş olduğundan, gazetecilerin çatışmalı durumlara daha çok ilgi gösterdiği düşünülebilir. Çatışmalı durumların daha kolayca oyunaştırılabilesi, oyunaşturmaya bu denli baş vurulmuş olmasını kısmen açıklayabilir.

Sonuç

Yapılan araştırmada, haberlerin işlenmesi üç değişkene göre incelenmek istenmiştir. Kuşkusuz bu olgunun başka değişkenleri bulunabilir. Yapılan araştırma, diğer örnekleri gibi bir «gazetecilik kuramı»nın kurulabileceğini kanıtlamaktadır. Haberlerin işlenmesi ve iletilebilirlik açısından değerlendirildiğinde, bu üç değişkenin her biri de birbirinden bağımsız olmamakla birlikte, birbirlerini tamamlıyor. Bu üç değişkenin her biri de birbirinden bağımsız olmamakla birlikte, birbirlerini tamamlıyor.

mesinin kişisel sevgilere ve yeteneklere bağlı olmaktan çıkararak bilimsel temellere oturtulmuş ve denetlenebilir bir teknik niteliği kazanması, bu kuramın gerçekleşmesine bağlıdır. Gazeteciliğin giderek teknik, ekonomik ve toplumsal sorunlarla içe olması, bu evrimi zorunlu kılmaktadır. Karalanacak sayfa miktarının sınırlılığı, okuyucu kitlesini koruma ve genişletme zorunluluğu, yayın organının bir işletme olarak verimli çalışması gereği gibi etkenler, gazetecinin işini akısal bir çerçevede düşünmesine neden olmaktadır. Yazılan yazının veya iletilen haberin daha kısa, daha anlaşılır ve daha hoş olması için haberlerin işlenmesi gerekmektedir. Gazeteci, az çok anlaşılabılır, özümsenebilir ve ilginç bir takım olaylar, fikirler ve yenilikleri depolayan küçük bir çevre ile iletişim araçlarının at oynattığı bir kitle toplumu arasında aracı olarak, haberleri işlemek, koşullandırmak ve entellektüel yapıyı oluşturma katkıda bulunmak durumundadır. Lazarsfeld'in deyimiyle, repertuvarları yeterince çakışmadığı zaman, alıcı ile verici arasında üçüncü bir adam, bir aracı görevin devam etmesidir.

Üniversite Giriş Sınavları En İyi Öğrencileri Seçebiliyor mu?

Doç. Dr. Ethem ÖZGÜVEN
Hacettepe Üniversitesi
Psikolojik Danışma ve
Rehberlik Bölümü

GİRİŞ :

Üniversiteye giriş sınavı bir seçme sınavıdır. Seçme sınavından beklenen «amaç» ise «Üniversitede başarılı olacak en iyi öğrencileri seçmektir.» Bu amaca ulaşılması birinci derecede, sınavda kullanılan Testlerin geçerliği ile ilgilidir. Geçerlik ölçme dilinde «Bir ölçme aracının ölçmek üzere hazırlandığı amacını ölçebilme derecesi» olarak tanımlanır. Konu üniversiteye giriş olduğuna göre, geçerlik tanımda geçen «Ölçme araçları» giriş sınavında kullanılan çeşitli testler ve birleşik standart puanların elde edilişinde kullanılan işlem yolları olmaktadır.

Geçerlik kavramını farklı şekillerde düşünmek mümkündür. Burada konu üniversite giriş sınavları olduğu için en önemli olan «Kapsam geçerliği» ve «yordama geçerliği» yönünden ele alınmıştır. Kapsam geçerliği, sı-

navlarda kullanılan testlerin gerek kapsam ve gerek bireyde ölçülmesi istenilen niteliklerinden, bilinmesi gereklili bilgi, beceri ve davranışlar evrenini temsil edip etmediği sorusu ile ilgilidir. Yordama geçerliği ise, sınavın amacına uygun ölçütleri test puanlarının ne derecede yordayabildiği ile ilgilidir. Diğer bir deyimle, «testler üniversitede en başarılı olacak öğrencileri seçmede ne derecede güçlündür?» sorusu ile ilgilidir. Giriş sınavında er yüksek puan alan öğrenci girdiği bölümlerde en başarılı oluyorsa, ve öğrenciler giriş sıralarına uygun bir sıra ile üniversitede başarı gösteriyorlarsa, bu testin yordama geçerliğinin yüksek, bunun aksı oluyor ise düşük olduğunu gösterir. Ölçme aracının geçerliği bir var ya da yok meselesi olmaktan çok bir depre meşesidir. Yordama geçerliği yaygın olarak öğrencilerin üniversiteye giriş puanları

ile üniversitedeki belirli bir süre sonunda saptanın akademik ortalamaları arasındaki korelasyonlar hesaplanarak bulunmaktadır. Kapsam geçerliği ise hem test hazırlama ve hem de testin hazırlığı konu hakkında bilgi sahibi uzmanların testin ölçülmesi istenilen davranışlara ve kapsama uygunluğu hakkında yaptıkları incelemelerle anlaşılmaktadır.

GİRİŞ SINAVLARININ KAPSAM GEÇERLİĞİ

Giriş sınavının amacında belirtlen «en iyi öğrencileri seçmek» ifadesindeki «en iyi»yı tayin eden niteliklerin ne olduğu bir değerlendirme yargısıdır. En iyi'nin ne, ya da hangi nitelikleri taşıyan kişiler olduğunun belirtilmesi gereklidir. Bu husus, hazırlanan sınavların «kapsam geçerliği» yönünden büyük önem taşır. Çünkü, seçme sınavında kullanılacak ölçme araçları belirli bilim dallarında başarılı olmayı tayin eden bu kişisel nitelikleri ölçeceğin şekilde hazırlanacaktır. Ülkemizde belirli bir bilim dallında başarılı olmak için gerekli nitelikler henüz saptanmış değildir. Seçimi isteyen ve yapan üniversiteler olduğuna göre, öğrencilerden bekledikleri niteliklerin saptanmasını da üniversitelerin yapması gereklidir. Üniversiteler adına seçimi Üniversiteler Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Kurumuaptığına göre bu konunun ele alınmasına önderlik etmesi beklenir.

Bu gün kullanılan «Genel Başarı Testleri»nın bilim alanlarında başarıyı tayin edecek bir güçe sahip olması olanaksız görülmektedir. Örneğin bir Fen Genel Başarı Testi 70 kadar soruya kapsar. Bu sorular matematik, fizik, kimya ve biyoloji gibi genel başlıklara bölündüğü zaman her bilim dallından, 15-18 kadar test sorusu düşmektektir. Bu alanların herbirinin içinde çok geniş kapsamlı konular bulunduğu, örneğin Matematik Bilim dallının matematik, geometri, cebir, trigonometri, astronomi v.b. konuları kapsadığı dikkate alınırsa kullanılan genel başarı testlerinin bilim dallarını temsil etmemesini ve kapsam geçerliğinin yetersiz bulunduğu gayet açıktır.

Diger yanda fen puvarına göre öğrenci alan bilim dalları o kadar çok çeşitlidir ki fen puvarının kapsadığı başarılı olma niteliklerinin üniversitedeki bölgelerde başarılı olmak için gerekli olan nitelikleri içermesi de olanaksızdır.

Üniversitelerde fen puvarına göre öğrenci alan fakülteler tip, matematik, jeoloji, ziraat, inşaat, veteriner, fizik, dişçilik, kimya, beslenme, v.b. bilim alanlarıdır. Çok çeşitli bilim dallarından birkaçına deðindiðimiz bu alanlarda gerek programlarının kapsamı ve gerek öğrencilerin o bölgelerde başarılı olmasi için gerekli diğer nitelikler yönünden birbirlerinden çok farklı olduğunu göstermektedir.

Bu nedenlerle, giriş sınavlarında kullanılan Başarı Testi ve Sosyal Bilimler Başarı Testi adları ile kullanılan «Genel Başarı Testleri», ancak çok sayıdaki adayları «elemek» için kullanılabilir. Ayrıca, yüzbinlerce kişinin katıldığı ve çok sayıda kişinin görev aldığı böyle bir sınavda çeşitli uygulama hatalarının da olması olağandır. Bu halde sınavların iki kademeli olarak yapılması ikinci «giriş» sınavına belirlenecek bir puanın sınırları aşmış olan daha az sayıdaki kişiler girebilirler; sınav merkezi benzer bölgelerin özel durumlarına uygun düşecek daha çok sayıda ölçme araçlarını geliştirebilir. «Bölümde başarılı olacak en iyi öğrencileri seçme» amacıyla katkıda bulunabilirler. Giriş sınavlarında öğrencilerin aldıkları puvarların gerçek yetenek ve başarı düzeylerini temsil edip edememesine ilişkin sorunlar ve buna ilişkin hatalar azalmış olur.

GİRİŞ SINAVLARININ KAPSAM GEÇERLİĞİNE İLİŞKİN LITERATÜR

Testlerin kapsamına ilişkin literatürde gördiðimiz bazı eleştiriler belki söylece özetlenebilir:

Özgürven (1970) Lise başarısı ile üniversitedeki başarı arasındaki korelasyonların, üniversite giriş testleri puvarları ile üniversitedeki başarı arasındaki korelasyonlardan çok daha yüksek olduğunu; yaptığı araştırmada elde edilen önemli bir sonuç olarak da «başarı motivinin» üniversitedeki öğrenci başarısı yönünden çok önemli bulduğunu, başarı motivinin bir gösterisi olarak öğrencilerin üç yıllık lise akademik başarı ortalamalarının kullanabileceğini, giriş sınavlarında lise akademik ortalamalarının test puvarlarından daha yüksek bir ağırlıkla birleşik standart puvarlara dahil edilmesinin sınavın geçerliğini önemli derecede artırabileceğine işaret etmektedir. Ayrıca, lise başarısının üniversitede girişte dikkate alınması öğrencileri motive ettiği kadar eğitim sistemine bir «süreklik» boyutu getireceğinin, bununda geçerlilik konusu kadar önem taşıdığını belirtmektedir. Araştıracı aynı araştırmasında, sadece bir zihin yoklaması niteliði taşıyan üniversite giriş sınavlarının, üniversite düzeyinde başarı yordayan bir değişken olarak değerini yitirdiğini, zaten üniversiteye gelinceye kadar, öğrencileri bu tip zihinsel faktörler açısından bir seçmeye uğradıklarını, bu nedenle, zihinsel nitelikler yönünden öğrenciler arasındaki farkların azalduğunu, seçimde motivasyon ile ilgili değişkenlere yer vermenin zaruret olduğunu belirtmektedir.

Yerliçi (1933) üniversitede öğrenci seçiminde bilgi, genel yetenek gibi yönlerine ağırlık verildiðini, kişinin çalışma isteği, çalışma gücü ve yaratıcılık gibi öğrencilerin başarılı olabilmesi için önemli olan niteliklerin dikkat-

te alınmadığından yakınmaktadır. Araştıracı, ayrıca bu niteliklerin mevcut sistemin uygunluğu testlerle ölçülemeyeceği, üniversiteye giriş gibi önemli bir kararın bir tek sınavla verilmiş olmasının hatalı olduğunu belirtmektedir.

Nasuhoglu (1973), Giriş sınavlarının kapsam yönünden yetersiz bulunduğu, ve öğrencileri ezberciliğe sürükleyecek bir nitelik taşıdığını belirtmekte ve bu görüşünü söyle açıklamaktadır. «Fen Bilimleri testinde sorular, örneğin fizikte, gerilim, akım, şiddet gibi bir formüle bağlı problemler şeklinde düzenlenmektedir. Bu halde, öğrenciler verilen niteliklerden formulü hatırlayabilmekte, elektriki gerilim, elektrik akımı, direnç gibi kavramları bilmeden dahi sorulara cevap verebilmektedirler, sosyal bilimlerde bu ezbercilik daha da belirgindir.» Bu gelişime eğitim hedeflerini yozlaştıracak, öğrencileri çok sınırlı şeyleri öğrenmeye yönlendirerek bir etkiye de peşinde getirebilir.

Özgüven (1974) Halihazır üniversite giriş sınavlarında kullanılan testlerin hazırlanmasında lise programındaki konular ile üniversitelerin çeşitli bölümlerindeki akademik programların gereklisi arasında bir bağ kurulmadığını işaret etmekte hazırlanan soruların üniversitedeki programlar için gereklisi hangi niteliği ölçüğünün dikkate alınmadığını belirtmekte, her soru üniversitelerin koya cağı hedef ve davranışları olcecceki şekilde hazırlanmalı, lisedeki ders konuları adaylar arasında ortak yaşıtları gösteren bir araç gibi düşünülmelidir demektedir.

GİRİŞ SINAVLARININ YORDAMA GEÇERLİKLERİ

Üniversite giriş sınavlarının yöneten Merkezi sisteme sınavlar testlerle yapılmakta, kullanılan test bataryasında, genellikle zihin kabiliyetleri, sosyal bilimler, fen bilimleri ve yabancı dil testi olmak üzere dört test bulunmaktadır. 1969-73 yılları arasında geçen 4 yıllık sürede giriş sınavlarında zihin kabiliyetleri testi seçme sınavı test bataryasından çıkarılmış, 1974 yılından itibaren tekrar test bataryasına dahil edilmiştir. Bu gün genel kabiliyet testi fen, sosyal, yabancı dil ve toplam puanlara yüksek bir ağırlıkla (%46) katılmaktadır.

Seçme sınavlarında kullanılan testlerin, üniversitedeki öğrencilerin başarısını yorversitedeki programları için gereklisi hangi nitelik (Prediction) yönünden geçerli olup olmadıkları önemli bir sorudur. Seçme sınavı yapmaktaki temel amaç başvuran adaylar içinden, üniversitede başarılı olacak en iyi öğrencileri seçmektir. Bu nedenle öğrencilerin üniversiteye girmesi ya da girmemesi gibi çok önemli bir kararı tayin edecek olan testlerden

aldıkları puanların bu yordamayı yapmadır, geçerli bir ölçüt olması gereklidir.

Ülkemizde üniversitede giriş sınavlarını yürüten Üniversitelerarası Giriş Sınavı Komisyonları 1964 yılından bu yana on dört yıllık süre içinde her yıl yeni testler uyguladıkları halde, seçme bataryasına dahil testler üzerinde, yaptıkları seçim ve seçimde kullandıkları testlerin isabet derecesini ortaya çıkaracak gözle görülür bir geçerlik ve güvenirlik araştırması yapmamışlardır. Bununla beraber, merkezi sınav sistemi dışındaki ilgili uzmanlar tarafından, meslek ilgisi ve kendi insiyatifleri ile üniversite giriş sınavlarında kullanılan testlerin yordama geçerlikleri ve güvenirlikleri üzerinde bazı araştırmalar yapılmıştır.

ÜNİVERSİTE AKADEMİK ORTALAMA ÖLÇÜTÜNE GÖRE ÜLKEMİZDE YAPILAN GEÇERLİK ARAŞTIRMALARI

Üniversite düzeyinde giriş sınavlarının iyi öğrenci seçip seçmediği konusunu araştıran Tan (1966) Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin çeşitli bölgülerine 1961-62 eğitim yılında kabul edilen öğrencilerin girdikleri bölümde birinci yıl sonrasında tutturdukları akademik ortalamaları bir ölçüt olarak kullanarak yaptığı geçerlik araştırmasında üniversitede giriş sınavında aldıkları toplam puanlarla üniversitedeki akademik ortalamaları arasında 0.16 ile 0.48 arasında değişken korelasyonlar bulmuştur. Yine aynı araştırmada öğrencilerin akademik ortalamaları ile giriş sınavı bataryasında bulunan beş testin her birinden aldıkları puanlar arasında 0.44 ile 0.48 arasında değişen korelasyonlar bulunmuş ve korelasyonların çoğu 0.30 ile 0.40 arasında toplanmıştır.

Kendir (1968), Siyasal Birligler Fakültesine 1965-66 öğretim yılında alınmış olan öğrencilerin üniversite giriş sınavında aldıkları zekâ, fen, sosyal bilimler ve toplam puanları ile fakültedeki bir yıl sonrasında başarıları arasındaki korelasyonları araştırmış; toplam puan ile 0.24, zekâ ile 0.02, Fen bilimleri puanı ile 0.80 ve Sosyal Bilimler testi puanı ile ise 0.28 korelasyon bulmuştur. Araştırcı, Siyasal Bilgiler Fakültesi giriş sınavlarında kullanılan testlerin üniversite başarısını yordama yönünden bir katkısı olmadığı görüşünü ifade etmiştir. Aynı araştırcı Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesindeki buna benzer bir inceleme yapmıştır. Bu araştırma sonuçları ile Siyasal Bilgiler Fakültesinde yaptığı araştırma sonuçları arasında bir paralellik bulunduğu işaret eden araştırcı, öğrencilerin Hukuk Fakültesine girişte aldıkları toplam puanla, birinci yıl sonu başarısı arasında sıfır yakını negatif bir korelasyon bulmuştur. Fen puanının geçerliği de anlamlı bulunmamış, sosyal beraber manidar bulunmuştur. Toker, Uç-

kunkaya, Gülcü (1969) Hacettepe Üniversitesi'nden çeşitli fakültelerine giren öğrencilerin üniversite giriş sınavında aldıkları toplam puan ile, birinci yılın sonundaki akademik başarı ortalamaları arasındaki ilişkileri araştırmışlardır. Korelasyon katsayıları çoğunluk 0.40 civarında olmak üzere, -0.17 ile 0.51 arasında değişmiştir.

Hacettepe Üniversitesi merkezi sınav sisteme dahil olmakla beraber o yıllarda her bölüm için ayrılan öğrenci kontenjanının % 20'si oranında lise birinci, ikinci ve üçüncülerini de sınavsız olarak almaktaydı. Bu öğrencilerin çoğu Hacettepe Üniversitesinde istediği bölümde girmeyi fırsatını artırmak için üniversite giriş sınavlarına da girmektedirler. Mezun oldukları liselerin, birinci, ikinci ve üçüncülerini oldukları için %20 kontenjanla Hacettepe Üniversitesi'nden çeşitli bölümlerine giren, fakat üniversite giriş sınavında hiç bir üniversiteye girmeyecek kadar düşük puan alan ve %20 kontenjan olmasa üniversitede girmeleri olanaiksız bulunan bir grup öğrenci ile giriş sınavında yüksek puan alarak üniversitede girenlerein başarıları karşılaştırılmıştır. Her iki grubunda üniversitedeki başarıları arasında manidar bir fark bulunmadığı görülmüştür. Üniversite giriş sınavlarında, hiç bir üniversiteye giremeyecek derecede başarısız oldukları halde, bu öğrencilerin, üniversitede bir hayli yüksek puanlarla giren öğrenciler derecesinde başarı sağlamaları, üniversite giriş sınavlarının geçerliği hakkında ciddi endişe uyandıracak niteliktidir.

Özgüven (1971) Üniversite giriş sınavlarında kullanılan testlerden elde edilen ağırlıklı puanların geçerliliklerini araştırmıştır. Hacettepe Üniversitesindeki öğrencilerin üç sömestirlik akademik ortalamaları başarı ölçüyü olarak alındığında üniversite başarısını yordayıcı puanların geçerlikleri zihin yeteneği testi için 0.05, fen puanı ile 0.14, sosyal bilimler puanı için 0.18, yabancı dil puanı için 0.20 ve toplam ağırlıklı puan için ise 0.24 olarak bulunmuştur. Bu korelasyonlar istatistiksel yöntemlerle test edildiğinde zihin yeteneğine ilişkin korelasyon dışında kalan diğerleri 0.05 seviyesinde manidar bulunmuştur. Araştırmacı bu korelasyonların birer geçerlik katsayısi olarak değerlerinin çok düşük olduğuna işaret etmiştir.

Canküyer (1972) Ankara Tıp, Veteriner ve Ziraat Fakülteleri öğrencilerinin üniversite giriş sınavlarında aldığı test puanları ile üniversitenin birinci sınıfında (FBK) deki akademik ortalamaları arasındaki korelasyon kat sayısını bulmuştur. Zihin yeteneğine ilişkin korelasyonlar Tıp Fakültesi öğrencileri için 0.12, Veteriner için 0.03 ve Ziraat Fakültesi için

ise - 0.02 olarak bulunmuştur. Fen testinin geçerliği fakülte sırası ile 0.24, -0.06 ve 0.17, toplam puanın geçerliği ise yine fakülte sırasına göre 0.32, 0.05 ve 0.12 olarak bulunmuştur. Testlerin geçerlik katsayılarının fakülteden fakülteye değiştiği dikkati çekmektedir. Tıp Fakültesi için fen, sosyal ve toplam puanın geçerliği istatistiksel anlamda manidar bulunmuştur. Zihin yeteneği testine ilişkin geçerlik manidar bulunmamıştır. Veteriner Fakültesi öğrencileri için testlerin hiçbirini manidar bulunmamıştır. Ziraat Fakültesi için ise korelasyon düşük olmakla beraber, sosyal bilimler testinin geçerliği manidar bulunmuş, diğer testlerin geçerliği ise manidar çıkmamıştır. Zihin yeteneği testlerinin tüm fakülteler için geçer olmadığı, diğer testlerin ise üniversite öğrencilerinin başarılarını yordamada fakülteden fakülteye farklar gösterdiği; çoğunluk giriş testlerinin yordama geçerliğinin düşük olması dikkati çekmiştir.

Onay (1972) Ankara liselerinden mezun olarak 1970-71 yılında Hacettepe Üniversitesine kaydolan öğrencilerin lisedeki üç yıllık başarı ortalamalarını, Üniversite Giriş Sınavında aldığı puanlar ve üniversitedeki başarılarını üç değişken olarak ele almış ve aralarındaki bağıntıları incelemiştir. Tıp ve Diş Hekimliği fakültelerinde okuyan öğrencilerin fen puanları ile üniversitedeki akademik başarıları arasında -0.012, sosyal puanı ile -0.04 ve yabancı dil puanı ile 0.29 korelasyon bulmuştur. Bu korelasyonlar istatistiksel yöntemlerle kontrol edildiğinde hiçbir manidar bulunmamıştır.

Eczacılık, Fen, Mühendislik ve Kimya fakültelerindeki öğrencilerin akademik başarıları ile fen puanı arasında 0.31 ve yabancı dil puanı ile 0.54 korelasyon bulunmuş ve istatistiksel yönden önemli olduğu anlaşılmıştır. Sosyal ve İdari Bilimler fakültesinin, çeşitli bölgelerinde okuyan öğrencilerin akademik başarıları ile fen puanı arasında 0.15, sosyal puanı ile 0.08 ve yabancı dil puanı ile ise 0.31 civarında korelasyon bulunmuştur. Bu korelasyonlardan hiçbir manidar çıkmamıştır.

İngiliz, Fransız ve Alman Dili ve Edebiyatı bölgelerinde fen puanı için -0.15, sosyal puanı için 0.58 ve yabancı dil puanı için de -0.25 korelasyon bulunmuştur. Bu korelasyonlar dari sadece sosyal puanı ile akademik başarı arasındaki bağıntı manidar bulunmuştur. Üniversitedeki yabancı dil başarısını yordama ilgincit. Çünkü üniversitelerin filoloji bölgeleri yabancı dil puanına göre öğrenci almaktadır. Halbuki bu puanın yordama geçerliği olumsuzdur. Fakülteler arasında farklar 'bu lünlükla beraber ÜGİ sınavlarında elde edilen puanların genel olarak üniversitedeki başarı

riyi yordama değerlerinin çok düşük olduğu dikkati çekmektedir.

Yıldırım (1972) Ortadoğu Teknik Üniversitesine giren öğrencilerin bir sömestirlik ve bir yıllık akademik ortalamalarını ölçüt olarak kullanarak adayların Orta Doğu Teknik Üniversitesi Giriş sınavında kullanılan yordayıcı testlerin geçerliklerini incelemiştir. Öğrencilerin bir sömestirlik akademik ortalamaları ölçüt olarak alındığında, Bilim Başarı Testinin geçerliği 0.30 ve genel kabiliyet testinin ise 0.12 bulunmuştur.

Yordayıcı testlerden Bilim Başarı Testinin öğrencilerin bir yıllık akademik Başarı Ortalaması ile olan korelasyonu 0.35; Genel Kabiliyet testinin ise 0.05 olarak bulunmuştur. Araştıracı bu geçerliklerin yetersiz olduğunu belirtmiştir:

Yerliç (1937) mantiki bir yaklaşımla Boğaziçi Üniversitesinde, yaptığı bir araştırmada, üniversite giriş sınavları ile alınan Boğaziçi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğrencilerden toplam puanları 289 ile 429 arasında değişen ve aynı lisenin mezunları olan bir grubun üniversitede giriş sınavında aldığı puanlar ile üniversitedeki akademik başarı ortalamalarını karşılaştırmış, iki değişken arasında önemli bir bağıntı bulamamıştır. Örneğin üniversite giriş puanları 400'ün üstünde olanlardan biri dışında üniversitede üstün başarı gösterenlerin ÜGİ puanları 319 ile 409 arasında gelişigüzel dağılmıştır. Bu grupta ÜGİ'den en yüksek ve en düşük puan alan (429) ve (290) iki öğrencinin üniversitedeki genel not ortalamalarının hemen hemen hiç farksız olduğu görülmüştür.

DİS ÜLKELERDE YAPILAN GEÇERLİK ÇALIŞMALARI

Dış ülkelerde, özellikle Üniversite giriş sınavlarında testlerden yararlanan Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan geçerlik çalışmaları özet olarak gözden geçirilirse, girişte kullanılan testlerle üniversitede düzeyindeki akademik ortalamalar arasındaki bağınlılara dayalı olarak yapılan yordama geçerlikleri Segel (1934) Fishermen (1957) ve French (1958)'in ifade ettikleri gibi 0.20 ile 0.75 arasında değişmekte, korelasyon katsayıları çoğunluk 0.30 ile 0.55 arasında toplanmaktadır.

LİSE BAŞARIŞI İLE ÜNİVERSİTE BAŞARIŞI ARASINDAKI BAĞINTILAR

Bazı geçerlik çalışmalarında da üniversitelerde alınan öğrencilerin lise akademik ortalamaları, lise bitirme dereceleri yordayıcı bir başarı ölçüsü olarak ele alınmış, üniversite başarısını yordama geçerlikleri araştırılmıştır.

Özgüven (1970) Hacettepe Üniversitesinde yaptığı bir araştırmada öğrencilerinin akademik ortalamaları ile öğrencilerin liseyi bitir-

me dereceleri arasında 0.37 seviyesinde bir korelasyon bulmuştur. Öğrencilerin lise bitirme dereceleri ile üniversitede akademik ortalamaları arasındaki bu korelasyon, aynı araştırmada öğrencilerin üniversitede girişte aldığı fen, sosyal ve yabancı dil puanları ile olan korelasyonlarından en yüksek korelasyonu veren toplam ağırlıklı puanla üniversite başarısı arasındaki 0.24 korelasyon katsayısi ile karşılaştırınca araştıracı, öğrencilerin lisedeki başarı derecelerinin üniversitedeki başarılarını yordama yönünden ağırlıklı puanlardan daha yüksek bir geçerlige sahip olduğunu belirtmektedir.

Onay (1927) öğrencilerin lisedeki üç yıllık akademik başarı ortalamalarının üniversitedeki başarıyı yordamada önemli bir ölçüt olduğunu göstermektedir. Hacettepe Üniversitesinin çeşitli bölümlerine giren öğrencilerin lise akademik ortalamaları ile üniversitedeki başarıları arasındaki korelasyonlar bu araştırmada ortanca 0.52 olmak üzere 0.04 ile 0.75 arasında değişmiştir. Araştırıcının da ifade ettiği gibi öğrencilerin üniversitedeki başarılarını yordama yönünden üniversite giriş sınavlarının önemli bir katkısı olmadığı, buna karşılık öğrencilerin liseye ilişkin üç yıllık akademik ortalamalarının daha geçer bir ölçüt olduğu görülmektedir.

ÜNİVERSİTEYE GİRİŞ SINAVLARININ GÜVENIRLİĞİ

Güvenirlik, bilindiği üzere, ölçme aracının ölçme sonuçlarındaki kararlılığının bir ölçüsüdür. Aćaba aynı öğrencilere aynı testler kusa bir dinlenmeden sonra ya da birkaç hafta ara ile tekrar uygulansa aldığı puanlarla önceki başarı sırasındaki yerlerini aynen muhafaza edebilecekler midir? Yoksa, adaylar ikinci defa uygulanan sınav sonucuna göre sıralandıklarında grup içindeki başarı sıraları birincisine göre geniş ölçüde değişecek midir? Adayların kişisel puanları değişimelidir, yani düşebilir, yükselebilir veya aynı kalabilir. Sınavın güvenirliği, testlerin öğrenciler arasındaki bireysel farkları ölçümedeki hassasiyeti ve onları her seferinde grup içinde aynı başarı sırasına koyabilecekleri kararlılığı ile ilgilidir.

Bir testin güvenirliği genel olarak aynı grubu, aynı aracın aralıklı veya aralıksız olarak iki defa uygulanmasından elde edilen puanlar arasındaki korelasyon hesaplanarak bulunmaktadır. Farklı durumlar ve maksatlar için paralel testler, testi yarılama gibi yöntemlerle, güvenirliği bulmaya yarayan matematiksel eşitliklerden de yararlanılmaktadır.

Güvenirlik katsayısi, bir korelasyon katsayısi olarak alabileceği maksimum pozitif değere ($r=1.00$) yaklaşıkça test puanlarının

kararlılık derecesi artar, uzaklaşıkça azalır. Bireylerin aldığı puanlar, ve bireyin grup içindeki sırası bir uygulamadan diğerine büyük farklar gösteriyorsa, bu puanlara dayanılarak birey hakkında verilecek kararın, öğrencinin üniversiteye girer, ya da giremez kararının isabetini önemli derecede etkileyeciktir.

Testlerin güvenirlikleri üzerinde daha az sayıda araştırma yapılmıştır. Giriş sınavlarının güvenliği hakkında bir fikir vermek üzere literatürde bulunanlar kısaca özetlenmiştir.

Yıldırım (1972) Orta Doğu Teknik Üniversitesinde giriş testlerinin güvenirligini araştırmış; Bilim başarısı testinin güvenirligini 0.75 ve Genel Kabiliyet Testinin güvenirligi ise 0.81 olarak bulunmuştur.

Özgüven (1974), Kuder-Richardson'un 21 numaralı eşitliğinden yararlanarak 1972-73 yılı Üniversite giriş sınavlarında uygulanan bataryaya dahil testlerin güvenirlilik katsayılarını incelemiş, güvenirlilik katsayıları Fen testi için 0.70 Sosyal Bilimler Testi için 0.65 ve Yabancı Dil Testi için ise 0.86 olarak bulunmuştur. Aynı testlere ilişkin ölçmenin standart hataları ise sıra ile 4.10 3.75 ve 1.68 bulunmuştur. Ölçmenin standart hatası bireysel puanların hata sınırlarını, güvenirlilik katsayıları ise bir ölçme aracı olarak testin bütünlüğe ilişkin kararlılık ölçüsü olarak testlerin kalitesi hakkında fikir vermektedir. Geçerlik katsayılarına parel olarak testlerin güvenirliliklerinin de çok yüksek olmadığı görülmektedir. Aslında geçerlik ve güvenirlilik katsayıları birbirleri ile ilişkili değerlerdir. Güvenirlilik katsayıları, sınava giren öğrencilerin puanlarına çeşitli kaynaklardan gelen hataların oldukça yüksek oranda katmış bulunduğu göstermektedir.

SONUÇ VE BAZI ÖNERİLER

Seçme sınavında kullanılan testler ve üniversiteye giriş kararının tek ölçütü olan puanların geçerlik ve güvenirlikleri dikkate alındığında «Üniversiteye giriş sınavları üniversitede başarılı olacak en iyi öğrencileri seçebiliyor mu?» sorusuna «Evet» cevabı verilmesi olasılığının çok düşük olduğu görülmektedir. Araştırmalar testlerin üniversite öğrencilerinin başarılarını yordama yönünden olan geçerliklerinin yeterli düzeyde olmadığını göstermektedir.

Testlerin teknik yönden en azından dış dünyada, aynı maksat için kullanılan emsalleri düzeyine getirilmeleri için daha iyi hazırlanmaları, test üzerinde yapılması gereken analiz ve araştırmaların daha titizlikle ele alınmaları gerektiği anlaşılmaktadır.

Testlere ilişkin geçerlik katsayısunun bir bilim dalından diğerine oldukça geniş ölçüler

icinde değişmesi, bu durumun aynı tip puanla öğrenci alan fakülteler içinde de görülmesi, çok genel nitelikte hazırlanan giriş sınavı testlerinin, bölümün özel gereklerini dikkatealamadığı kanısını uyandırmaktadır. Belki de testlerin geçerlik katsayılarının düşük olmalarının nedenlerinden biri de bu olabilir. Bu nedenle, genel başarı niteliğinde hazırlanan bu testleri çok sayıda adayları «eleme» amacıyla kullanılması ve birbirlerine yakın olan bilim dallarının özel niteliklerine daha uygun öğrenci seçmek için ikinci bir giriş sınavı düzenlenmesi düşünülebilir.

Başarı ve yetenek gibi sadece zihinsel bir yoklama niteliği gösteren üniversite giriş sınavlarının yüksek öğrenim düzeyinde yeterli olmadığı, başarı motivi gibi değişkenlerin de sınaya dahil edilmesinin gerekliliği anlaşılmaktadır. Bu maksatla, öğrencilerin üç yıllık lise akademik ortalamalarının da yüksek bir ağırlıkla birleşik standart puanlara katılmasının, giriş sınavlarının geçerliklerini önemli ölçüde artırabileceği kanısı uyandırmaktadır. Özellikle öğrencilerin lise başarıları ile üniversite başarıları arasındaki korelasyonların, giriş testleri ile üniversite başarısı arasındaki korelasyonlardan daha yüksek olması bu kanayı desteklemektedir.

Bu günkü uygulanış şekli ile Fen, sosyal ve Yabancı Dil gibi üniversiteye girişe esas olan birleşik puanların hesaplanması zihin yeteneği testinden elde edilen puvana % 46 bin ağırlık verilmektedir. Halbuki bu testler üzerinde yapılan geçerlik araştırmalarında Korelasyon katsayısının 0.12'yi geçmediği, ve araştırmaların çoğu sifira yakın olduğu halde, üniversiteye girişe bu kadar yüksek bir ağırlık verilmesinin nedeni anlamsız görülmektedir.

KAYNAKLAR

CANKÜYER, Ersoy «Tip, Veteriner ve Ziraat Fakültesi öğrencilerinin Üniversiteye Giriş Sınavlarında Aldıkları Puanlarla FKB derslerindeki Başarıları Arasındaki Bağıntıların İstatistiksel Analizi» Doktora tezi, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi, 1972

FISHERMAN A.S. «Supplement to College Board Scores» C.E.E.B., New York, 1957

FRENCH W.J. «Validation of New. Hem Types Against four Academic criteria» Journal of Educational Psyc, 1958, 49, 67 - 76